

Net uit: De Italiaan

De Italiaan, door Sven Olov Karlsson, uit het Zweeds vertaald door **Edith Sybesma**, verschenen bij [Prometheus](#) (oorspronkelijke titel: *Italienaren* (2003)).

Frans Bauer vertelde in een interview dat hij als klein jochie zelf een plaatje had opgenomen en toen het goed en wel was geperst voor de radio ging zitten wachten tot het gedraaid zou worden. Zo voel ik me nu ook ongeveer, nu mijn vertaling uit is van een boek dat ik al een hele poos heel erg goed vind, al lang voordat ik wist dat ik het ooit te vertalen zou krijgen. Nu is het moment daar waarop ook andere mensen in Nederland het kunnen ontdekken en ervan kunnen genieten. En ik zit net zo gespannen als Frans Bauer indertijd, te wachten op een teken dat het boek ook in Nederland zijn publiek heeft gevonden en dat het de lezer aanspreekt.

Klap

De Italiaan is het verhaal van een gewone, hardwerkende Zweed (boer, buschauffeur en automonteur tegelijk), die vanwege zijn donkere uiterlijk de Italiaan wordt genoemd. Hij is een opgewekt en hulpvaardig mens, tevreden met zijn leven. Totdat hij ernstig ziek wordt, en dan schudt niet alleen de grond onder zijn eigen voeten, maar vooral ook onder die van zijn oudste zoon, die een speciale band heeft met zijn vader en doodsbang is dat hij hem zal moeten verliezen.

Uit de beschrijving van Sven Olov Karlsson komt duidelijk naar voren wat de ziekte van de vader voor zijn hele gezin betekent. Als lezer voel je je heel erg betrokken bij dat gezin, bijna alsof je er zelf deel van uitmaakt, en zit je in spanning of het wel goed komt met de Italiaan. Elke klap die het

Boekvertalers

Over het vak, de vertaler, de wereld en het boek

<http://www.boekvertalers.nl>

gezin treft, komt ook bij de lezer hard aan. Het lezen van dit boek is een emotionele ervaring, terwijl het boek (gelukkig) totaal niet sentimenteel is, maar zelfs humoristisch. Ik hoop op heel veel lezers die deze ervaring ook zullen opdoen en meeleven met de Italiaan en zijn gezin.